

עין משפט
גר מצוה

לָחָא אַ מַיִן פֿאַר מַהֲלֹטֹת כָּל־
הַמִּקְדָּשׁ הַלֵּזֶּה:
לָחָב בַּמַּיִן שֶׁסֶּה הֵאָר:
בִּגְדֵי ד' מַיִן שֶׁסֶּה הֵאָר יֵאָר:
בִּמְאֵה הַמַּיִן שֶׁסֶּה הֵאָר:
בִּבְבֹּר מַיִן שֶׁסֶּה הֵאָר יֵאָר:
ז' (מַיִן) פֿֿדֵר מַהֲלֹטֹת כָּל־הַמִּקְדָּשׁ
הַלֵּזֶה כֵּן:
בִּגְדֵי הַמַּיִן פֿֿדֵר מַהֲלֵי בֵית
הַבְּחִירָה הַלֵּזֶה:
בִּמְדֵי ט' מַיִן פֿֿרַח מַהֲלֵי כָּל־
הַמִּקְדָּשׁ הַלֵּזֶה ט:
בִּמְדֵי ב' מַיִן שֶׁסֶּה הֵאָר יֵאָר:

תורה אור השלם

- [illegible]

שיטה מקובצת

(א) לויגין וראה כמה: ט בן מלך.
בירושלמי דסוטה בפרק משוח
מלחמה מפיק מקרא: ט מפני
מחלוקתו של עתליה: ז גדול
ממנו שתי שנים חיבת מאחיו
נמחק: ט כהן גדול. ע"י תוס'
מנחות (ד' נא ע"ג): ח מגלן דכתיב

ה: **וְכִי נָם אֵל נִעְשָׂה בּוֹ.** שאתה מתמיה שאינו ספק אפילו לסוך אהרן ובניו
 לכו' ימי המלוכה כדמפרש בפ"ק דיומא (דף ה.) שבעת ימים מלא את
 ירכס (ויקרא ח) ואתקט משיחה לרציו דמצי למשחיה בזה ומלא בזה
 אלא את דס' (שמות טו): **וְזֶה יִלְווּ אוֹתָם.** אלמלא כולוהו י"ב לווין דקיימי
 לעמיד לבוא: **וַיְהוּיָאֵל** היה גדול
 מיהואחז ב' שנים דמצי ב' (מלכים ג
 גב) **וַיְהוּאֵל בֶּן עֲשָׂרִים וְשֵׁשׁ שָׁנָה** היה
 במלכו וב' חדשים מתן ויהויקים
 מצי ב' ש' שנים וחסה שנה
 היה במלכו ממלא יהויקים גדול מיהואחז
 ב' שנים כך שניה בסדר עולם: **וַיָּמָן**
שֶׁשְׁלֹם בִּיִּרְאָהוּ. המלכות ירושה
 ולא ציי משיחה אבל כי אירכ מחלוקת
 וציו ירושה היה ובני משיחה במלכה:
וְהָאֵל מַלְכֵי יִשְׂרָאֵל. משבא דוד אבל
 שאלו נמש: **וּמִיָּמֵינוּ מְחֻקָּתוֹ** של יורם
יָמֵינוּ נִגְמָשׁוּ. דשלבמא מתלן בן מתן
 דמצי דוד כי אירכ מחלוקת נפקא לן
 מקראי דהדר למילתיה קמיימא נמשחין
 אבל מלכי ישראל לא חוו למשיחה כלל:
אֶפְרַיִם בְּמִשְׁחָה דִּבְרֵא. נמשח ולא בשמן
 משהח: **הָאֵל וְאַחֲרָיו** רצין ויחנן
 ויהואחז דקיימי היה שלום: **וְהָאֵל דְּרֵאִי**
חֲשִׁיד לִיה. דחשיב שלשי ורביעי: **דַּמְלַךְ**

שתי שנים אמר מר ואפי' כ"ג בן כ"ג טעון משיחה מלך^א שתחתיו מבניו מאי המשיח הא קמ"ל^ב דאפי' מבניו אין מושחין מלך בן מלך מנלו אמר רב אחא בר יעקב (הימים) ירושה היא ומפני מה משחו את שלמה מפני מה כל דבעי מלכא מורית ליה מלכותא אמר רב פפא אמר נמי ליה למנשח אלא מפני מחלוקת יורם בן אחאב קתני^ג המלכי בית דוד מושחין מלכי ישראל אין מושחין יורם בן אחאב אמר מר מלכי בית דוד מושחין ואין מלכי טעון משיחה ואין אחר טעון משיחה אמר מר מפני מה המשיחה כדאמר רב פפא באפרסמא דכ"א ה"נ באפ"ה שנים ומי קשיש והכתוב^ד ובני יאשיה הבכור יורם^ה ויוחנן הוא יוחנן הוא יהואחז הוא צדקיהו הוא שלום אי מלכות ומי מוקמבז ומי וזאא קמי קשישא והכתוב^ו ואת אבותיהו הוה^ז כי אמר מר הוא שלום עזקיה^ח וזה וטובאי קרי ליה רביעי שהוא רביעי למלכות משום דמלך כי יכניה וסוף מלך צדקיה ת"ר^ט הוא שלום הוא צדקיה שלום ששלם מלכות בית דוד בימיו ומה שמו מתניה צדקיה דאמר לו יה יצידק עליך את הדין אם תמרוד בי וסמך ככל מרד אשר השביעו באלהים^י ומי הוה שמן^{יא} שמן המשיחה ומקלו של אהרן שקדים ופרחים וארגון הזהב אשר השיבותם אי אשם תשימו בארגון מצדו ומי הכהנים תנו את ארון הקדש ואמר רבי אלעזר אתאי^{יב} רב פפא באפרסמא דכ"א ת"ר^{יג} מושחין את המלכים יוני תני חדא בתחלה מציק שמן על ראשו ואחר כך נוה בין ריסי עיניו ואחר כך מציק לו שמן על ראשו תנאי ו יציקה עדיפא מאי מעמא דמ"ד יציקה עדיפא שנאמר^{יד} ו יציקה עדיפא קסבר הכון נתרבה אצל כלי שרת והכתוב ויצק^{טו} ו יצק^{טז} כסמן שכן^{טז} היורד על הראש וגו' ורש"י שתי כשהוא מספר עולות ויושבות בעיקרי וקנו ועל דבר זה הוציאתה בת קול ואמרה^{יז} ככל חרמוני שיווד על החרץ ציון מועדיין אהרן היה דואג שמא משה לא מעל ואני מעלתי יגם יחד מה משה לא מעל אף אתה לא מעלתי ת"ר יאין

1378

והשפך נידע דמצלח האי מאן דבעי ניופך באורחא ובעי דבי
התוספות מלבי ישראל אין מושהין. מדוד ואליך דכתיב ביה מיעוט זה עטון
ואע"פ שרשם הוא שמה כלומר שעה היי לדין:

שלשים ושש פרק ראשון כריתות

יַעֲנִיבּוּ. בן הידיקים תחת יידיקים אצוי קמי דזקיקו: **שְׁאֵמֵר וְאֵם כְּלֵי הַזֶּסֶם** וגו'. מדמכזב בחרגו מלדו אלמל כל היכא דהוי ארון הוי ארגו בדהיא וכי איגנין איגנין בדהיא: **סֵנוּ אִם** ^ל**הָאָרֹן.** בצית אשר צנה שלמה כי אִין לכס משא בכתמ וגרסינן במסכת שקלים (פ"א ה"א) אמר להם אם גלה עמכם

זמן המשחה והלא נסים
 ועד סופו תחלתו לא
 נמשח המשכן וכליו
 המלאים ובו נמשחו
 בלור קיים לעתיד לבא
 יהיה זה ל' לדורותיכם
 הוי"ו ת"ר יוקח משה
 את המשכן וגו' רבי
 שעשה משה במדבר
 תחלתו ועד סופו תחלתו
 כמה יורה בולעת
 האור שורף ובו נמשח
 ימי המלאים ובו
 יבאים יאפ' כהן גדול
 מושהין מלך בן מלך
 שחאו את שלמה ימפני
 אש מפני עתליה ואת
 עתליה עתליה

כתיב ^א וזההן המשיח ^ב תחתיו מבניו נימא קרא וזההן ^ג
הוא דמשח הוי כ"ג ואי לא משח לא הוי כ"ג אמר מר
בבית ^ד למען יאריך ימים על ממלכתו הוא ובניו ^ה (כל
זיקת אדוניה מגל דכי ^ו אתי מחלוקת בעי משיחה ולא
קרא ^ז בקרב ישראל בזמן שלום בישראל תנא אף יהוא
מנאי תיפוק ליה דמלך ראשון הוא חסורי מיחסר והכי
תאמר מפני מה משחו יהוא בן נמשי מפני מחלוקת
ישראל מושחין מגל דכתיב ^ח קום משחהו כי זה הוא זה
זיקת יורם ומשום מחלוקת יורם בן אחאב ^ט נמלע בשמן
ממא דכ"א ואת יהואזו מפני יהויקים שהיה גדול ממנו
והשני יהויקים והשלישי צדקיהו ותרביעי שלום וא"ל
^י לעולם יהויקים קשיש ^{יא} ואמאי קרי ליה בכור שלום בכור
למלכיה נתן יהורם כי הוא הכבור ההוא ^{יב} שמלא מקום
דכ"א קחשיב ^{יג} ומאי קרי ליה שלישי שהוא שלישי לבנים
קמיה בתחלה מלך יהואזו ^{יד} וסוף מלך יהויקים וסוף מלך
מה נקרא שמו שלום שהיה ^{טו} שלם במעשיו דבר אחר
שמו שנאמר ^{טז} וימלך ^{יז} את מתניה דודו תחתיו ויסב שמו
נאמאר ^{יח} ^{יט} ויביאהו בבלה וכתיב ^כ וגם בבלך נבוכד נאצר
משחהו והתניא ^{כא} במשגנו ארון גגנו צנצנת המן צלצולות
ששגורו פלשתים דורון לאלהי ישראל שנאמר ^{כב} ואת כל
זו יאשיה מלך יהודה גגו שנאמר ^{כג} ויאמר ^{כד} המלך אל
שם אתיא דורות דורות אתיא משמרת משמרת אמר
במין נור ואת הכהנים ^{כה} כמין כי אמר רב מנשיה כמין כי
זו שמן בין ריסי עיניו ותני אחריתא עדיפת לזמן
זי איכא למאן דאמר משיחה ואיכא למאן דאמר
משמן ומשחה על ראש אהרן ^{כו} ^{כז} ומאן דאמר משיחה
סוף וימשח ה"ק מה מעם ויצק משום וימשח אותו לקדשו
מין מרגליות היו תלויות לאהרן בזקנו אמר רב כהנא תנא
משח רבינו דואג שמא חס ושלום מעלתי בשמן המשחה
ולא אין בו מעילה אף שמן שיורד על זקן אהרן אין בו מעילה
ה בת קול ואמרה לו ^{כח} הנה מה טוב ומה נעים שבת אחים
והטחין את המלכים אלא על המעין כדי שיתמשך מלכות
ה (גו') ומשח אותו שם ^{כט} אמר רב אמי האי מאן דבעי לידע
ריש שתא ליומא דכיפורי וניתלי בביתא דלא נשיב וקא אי
בעי דידע אי מצלח עיסקא אי לא נירבי תרגולא אי שמין
ע אי הדר לביתיה ניעול ניקום בביתא ^ל ^{לא} דבחתא אם חזי
בבואה

במקום שאין ראוי למשיחה ומעלמי (שם), והורדתם אותו אל גיהון. אלמא כפי משיחה על המעיין (ו) נהוירי. שז"ל כל זמן שהשמן נחוט (שם), ינריב תרגולא. על שם ההוה יפקא (שם), אי שמין ורש דהברא. זית משון (שם).

ל נמחק: (א) וצולחת של שמן; (ב) ואמר ללוים המבינים לכל ישראל הקדושים לה: תנו את ארון ה' הטוב על הראש יורד על הזקן וזן אהרן וגו' איתא במדרש לכך כתיב שתי פעמים וזן לפי שהיה עם שמואל על גיחון ומשח אותו תיבות אל בניהו ותיבת וגו' השני וזאת ת' נמחק: (ז) אי מסיק שתא אי כי הוא שם בעל המימרא עכ"ה: (ח) את ארון הקדש בבית אות ה' נמחק: (ט) בביתא דהברא תיבת דת

מסורת הש"ס

[illegible]

הגהות הב"ח

(ב) ימא קרא וסכנא תחתיה
 "ל" אדר שני: נמחק: (ג) שם
 אדר קאשיב: י"ב ש"ס
 קאשיב ליה לדור בעלמא דכמי
 ויחסיק וסאליש דקארי "ו"
 ש"ס לדיא דאבירות דר' י"ב
 (ד) א: שם תחלה מן
 וסאמא דהדר מן היקוס
 דהדר מן ימא דהדר מן
 ש"ס על ראש מדרגא
 מביחא אורח קדוש ומד
 (ה) א: רש"י ד"ה היקוס
 דהדר מן ימא דהדר מן
 ש"ס כ"ג ש"ס
 וסאמא מביחא וכו' ש"ס
 על דקדק בחזון ר' דהשי:

מוסף רש"י

[illegible][illegible]

רבינו גרשום

[illegible]

(א) ע"כ ש"ך לדף ד ע"א